

إثنا عشر رسالة

[115] وقابله در سنت نبویه واحادیث اوصیاء معصومین وارد وثابتست ومنشأ تحريم نجاست موی نیست بلکه از باب تغییر خلقت الهی ودخول در تحت عموم والمغیرین خلق ا[است شیخنا الشهید در ذکری آورده است که بعضی چنین گفته اند که حکم بتحريم از اینجهت نیست که اگر از موی اجنبیه باشد نظر کردن مرد را بآن حرام خواهد بود بلکه از جهت آنست که اگر زنی موی غیر را با موی خود وصل کرده است مزوجه نباشد ومحل تهمت خواهد شد واکر مزوجه بوده باشد در مقام تدلیس خواهد بود بعد از ان گفته است که بنا بر توهّم که سبب حرمت مزوجه را تدلیس است بر زوج خود لازم می آید که هر گاه از جانب زوج اذن حاصل شود این عمل حرام نباشد پس حق آنست که کوئیم مستند حکم تحريم این عمل ورود نص و سر عدم جواز آن تغییر خلق ا[و تدلیس در صبقه ا[است مسألة در حدیث شریف نبوی وارد شده لعن ا[الواصلة والمتوصلة والواشمة والمتوشعة والواشرة والنامصة و المستنمصة ودر بعضی از روایات الواشرة والمؤتشره آمده ودر ذکری میگوید وفي رواية بدل الواشمة النامصة والمستبصة أي للشعر
